

တရားမအထွေထွေအယူခံမှု

၂၀၀၅
ဒေါ်နန်းခင်ထွေး
နှင့်
ဒေါ်လီကျွေ့ချင်
ပါ ၃

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးဦးကျော်ဝင်း ရှေ့တွင်

ဒေါ်နန်းခင်ထွေး

နှင့်

ဒေါ်လီကျွေ့ချင်(ခ) လီလောက်မေ ပါ ၃ *

ရုံးချိန်းပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် ပလပ်သောအမှုကို ပြန်ဖွင့်ပေးရန်
လျှောက်ထားရာတွင်လုံလောက်သောအကြောင်းဟုတ်မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရုံးချိန်းပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် ပလပ်သောအမှုကို
အမိန့်-၉၊ နည်း-၉အရ ပယ်ဖျက်နိုင်သည့်တစ်ခုတည်းသော
အကြောင်းမှာ တရားလိုသည် လုံလောက်သောအကြောင်းကြောင့်
တရားရုံးသို့ မလာရောက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ လုံလောက်သော
အကြောင်း ဟုတ်မဟုတ်မှာ အမှုတစ်မှုစီ၏ ဖြစ်ရပ်များအပေါ်တွင်
မူတည်သည်။ အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် လွန်ကဲစွာပေါ့ဆမှု
သို့မဟုတ် မလျော်မကန်ပြုလုပ်မှုနှင့် တူသောအကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ
ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိလျှင် ၎င်း အား ကြာနားခွင့်မပေးဘဲမထားသင့်ပေ။
ဦးငွေနှင့်ဗမာ့တံခွန် ကုမ္ပဏီအမှု^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

ယခုအမှုတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် စိစစ်ရန်မှာ အယူခံ
တရားလိုသည် အမှုကြားနာစဉ်တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိရန်
ရိုးရိုးသားသား ရည်ရွယ်ခြင်းရှိမရှိနှင့် အချိန်မီရောက်ရှိအောင်

* တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၂၀၀၄ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှု
အမှတ်-၃၀
+ ၂၀၀၃ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၉တွင် ချမှတ်သော မန္တလေးတိုင်း
တရားရုံး၏ ၇-၆-၂၀၀၄ ရက်စွဲပါအမိန့်ကိုအယူခံမှု။
၁။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၃၄(လွှတ်တော်)

အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်ခြင်းရှိမရှိဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင်ဆေးဝါးကုသမှုခံယူရသည်ဆိုသော်လည်း ဆေးရုံ တက်ရောက်ကုသခြင်းမရှိမဟုတ်ဘဲ ပြင်ပလူနာအနေဖြင့်သာ ကုသမှုခံယူရကြောင်းပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ၎င်း အနေဖြင့် ရုံးချိန်းနေ့ရက်များတွင် အထောက်အထားပြည့်စုံစွာဖြင့် ဆေးဝါး ကုသမှုခံယူနေကြောင်း တင်ပြခြင်းမရှိဘဲလျက် ပျက်ကွက်ခြင်းမှာ ၎င်း၏ ပေါ့ဆမှု၊ ရုံးချိန်းရက်များတွင် ရုံးသို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိအောင် အစွမ်းကုန်ဆောင် ရွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပျက်ကွက်မှုများ ရှိနေကြောင်းမှာ မြင်သာသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးကံချွန်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁၊၂) ကိုယ်တိုင်(မလာ)
(၃) ဦးထွန်းအံ့
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၉/၂၀၀၃ တွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်နန်းခင်ထွေးက တရားလိုပြုလုပ်ကာ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်လီကွေ့ချင်(ခ)လီလောက်မေပါ-၃ဦးတို့ အပေါ် အမှု၏ပြင်ပတွင် လိမ်လည်ရယူထားသော ဒီကရီဖြစ်၍ ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပြဋ္ဌာန်းပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ရာ အမှုစစ်ဆေးနေစဉ်ကာလ အတွင်းတရားလိုရုံးချိန်းပျက်ကွက်မှုကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂နှင့် အမိန့် ၉၊နည်း ၈တို့အရ တရားလို စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့သည့် အမိန့်အပေါ်တွင် အမိန့် ၉၊ နည်း ၉ အရအမှုအား ဆက်လက် စစ်ဆေးခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သော်လည်း လျှောက်ထားလွှာကို ပလပ်ခဲ့သည်။ ထိုအမိန့်ကို မူလရုံးတရားလိုက ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမအထွေထွေအယူခံမှုကိုတင်သွင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက ယခုအမှုတွင် ချိန်းဆိုသော

၂၀၀၅
ဒေါ်နန်းခင်ထွေး
နှင့်
ဒေါ်လိက္ခေ့ချင်
ပါ ၃

ရုံးချိန်းတိုင်း၌ တရားလိုရုံးရှေ့မရောက်သော်လည်း တရားလို၏ အကျိုး ဆောင် ရုံးရှေ့ရောက်ရှိကြောင်းမှာ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများအရ ထင်ရှား ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် (၈-၃-၂၀၀၄) နေ့မှ (၂၇-၄-၂၀၀၄) နေ့ထိ ရန်ကုန်မြို့၊ သယ်န်းကျွန်း၊ စံပြဆေးရုံကြီး ပြင်ပလူနာဌာနတွင် ဆေးဝါးကုသခံယူခဲ့ကြောင်းကို ဆေးမှတ်တမ်း များ၊ ကျမ်းကိုးလွှာများ နှင့်အတူ ပူးတွဲကာ တင်ပြလျှောက်ထား ခဲ့ကြောင်း၊ မူလတိုင်းတရားရုံး က ဆေးရုံတွင်ဆေးကုသမှုခံယူနေရုံ သက်သက်ဖြင့် ရုံးချိန်းပျက်ကွက် ခြင်းအပေါ် ခွင့်လွှတ်ရန်အတွက် လုံလောက်သောအကြောင်းပြချက်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း မှတ်ချက် ပြုသုံးသပ်ပြီး တရားလို၏အဆိုလွှာကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အရေးကြီးသည့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကြောင့် ရုံးသို့ မလာရောက်နိုင် ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ၉အရ အကျိုးခံစားခွင့် ဆုံးရှုံးရန် မလုံလောက်၊ အလွန်အရေးကြီးသည့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စရှိခြင်းသည် ရုံးသို့မလာရောက်နိုင်ခြင်း၏ လုံလောက်သောအကြောင်းပြချက်ဖြစ်သည်ဟု ဦးငွေ နှင့် ဗမာ့တံခွန်ကုမ္ပဏီအမှု^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထား သည့်အတွက် ယင်းအချက်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ နှင့် အမိန့် ၉၊ နည်း ၈ အရအမှုမစစ် ဆေးမီအဆင့်ဖြစ်ပါက တရားလိုမလာရောက်ဘဲ ပျက်ကွက်လျှင် အမှုကို ပလပ်သင့်သော်လည်း အမှုစစ်ဆေးဆဲကာလဖြစ်လျှင် တရားရုံးတော်၏ ဆင်ခြင်တုံတရားအရသာ ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက် လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက အမှုတွဲရှိ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း များအရ (၂၆-၂-၂၀၀၄) ရက်နေ့တွင် မူလတိုင်းတရားရုံးက ငြင်းချက် များထုတ်ပြီး တရားလိုဘက်ကိုစတင်စစ်ဆေးရန် (၁၀-၃-၂၀၀၄) နေ့သို့

(၁) ၁၉၅၁ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၃၄၊
(လွတ်တော်)

၂၀၀၅
ဒေါ်နန်းခင်ထွေး
နှင့်
ဒေါ်လိက္ခေ့ချင်
ပါ ၃

ချိန်းဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းနေ့တွင် အယူခံတရားပြိုင် (၃)ဘက်မှ အမိန့် ၁၃၊ နည်း ၁အရ စာရွက်စာတမ်းများနှင့် သက်သေစာရင်းများကို တင်သွင်းခဲ့သော်လည်း တရားလိုမလာရောက်သဖြင့် အမှုကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ယင်းနောက် (၁၈-၃-၂၀၀၄)၊ (၂-၄-၂၀၀၄)၊ (၂၂-၄-၂၀၀၄) နေ့များသို့ ရုံးချိန်း အကြိမ်ကြိမ်ချိန်းဆိုခဲ့ရကြောင်း၊ တရားလိုအကျိုးဆောင်မှ တရားလိုသည် ကျန်းမာရေး မကောင်းသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ သွားရောက်ပြီး ဆေးကုသခံနေရကြောင်း တင်ပြသော်လည်း အထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာကို ရုံးသို့တင်ပြနိုင် ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မူလတိုင်းတရားရုံးက (၂၂-၄-၂၀၀၄) ရက်နေ့တွင် အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂အရ လည်းကောင်း၊ အမိန့် ၉ ၊နည်း၈အရ လည်းကောင်း ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ ထို့နောက် (၄-၅-၂၀၀၄) ရက်နေ့ တွင် မူလရုံးတရားလိုကအမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေး ခွင့်ပြုရန် အမိန့် ၉၊ နည်း ၉အရ လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်တွင်မှ ဆေးစာများကို တင်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါဆေးစာ မှတ်တမ်းအရ မူလရုံးတရားလိုသည် (၈-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့ တစ်ရက် တည်းသာ ရန်ကုန်မြို့၊ သယ်န်းကျွန်းစံပြဆေးရုံကြီးတွင် ဆေးကုသမှု ခံရကြောင်းသာ ယေဘုယျပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ တရားရုံးကချိန်းသော ရက်များတွင် မူလရုံးတရားလိုမလာရောက်ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသောအကြောင်းပြချက် များသည် လုံလောက် သော အကြောင်းပြချက်များ မဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်သည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက မူလရုံးတရားလိုတင်ပြသည့် ဆေးမှတ်တမ်းစာအုပ်အတွင်း စာမျက်နှာတွင်ဆေးကုသသည့်ရက်ကို (၈-၃-၂၀၀၄) တစ်ရက်တည်းသာဖော်ပြထားပြီး အခြားရက်များကို ဖော်ပြခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလို၏တင်ပြချက်တွင် အရိုးကျိုးပေါင်း

၂၀၀၅
ဒေါ်နန်းခင်ထွေး
နှင့်
ဒေါ်လိက္ခေ.ချင်
ပါ ၃

ရောဂါဖြင့် ကျန်းမာရေးမကောင်းသောကြောင့် ရန်ကုန်မြို့၊ စံပြဆေးရုံကြီး
ကုတင် (၃၀၀)သင်္ဃန်းကျွန်းတွင် (၈-၃-၂၀၀၄) နေ့မှ (၂၇-၄-၂၀၀၄)
နေ့အထိ ဆေးဝါးကုသမှုခံယူနေရပါသည်ဟုသာ ဖော်ပြပါရှိပြီး ဆေးရုံ
တွင် အတွင်းလူနာအဖြစ် တက်ရောက်၍ဆေးကုသမှုခံနေခဲ့ရ
ကြောင်းကို ဖော်ပြခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဆေးရုံတွင် ဆေးကုသမှုခံနေရုံ
သက်သက်ဖြင့် ရုံးချိန်း ပျက်ကွက်ခြင်းအပေါ် ခွင့်လွှတ်ရန်အတွက်
လုံလောက်သော အကြောင်းပြချက်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ဆေးရုံတွင်
ဆေးကုသမှု သွားရောက်ခံယူရရုံသက်သက်မျှဖြင့်လည်း တရားရုံးက
ချိန်းဆိုသည့် နေ့များတွင်မလာရောက်နိုင်ခြင်းမှာ ခွင့်လွှတ်နိုင်ရန်
အကြောင်းမရှိဟု သုံးသပ်ကာ တရားလို၏အမိန့် ၉၊ နည်း ၉ အရ
လျှောက်ထားမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးအမှုတွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ အယူခံတရားလိုသည်
ရုံးချိန်းရက်များဖြစ်သည့်(၁၀-၃-၂၀၀၄)၊ (၁၈-၃-၂၀၀၄)၊ (၂-၄-၂၀၀၄)
နှင့် (၂၂-၄-၂၀၀၄) ရက်နေ့များတွင် ရုံးရှေ့သို့ ရောက်ရှိခြင်း
မရှိဘဲအကြောင်းမဲ့ ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။ (၁၈-၃-၂၀၀၄)
ရက်နေ့တွင် တရားလိုရုံးချိန်းပျက်ကွက်ရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
၎င်း၏ရှေ့နေက တရားလိုကျန်းမာရေးမကောင်း၍ ရန်ကုန်သို့
သွားရောက်ဆေးကုသမှုခံယူနေရကြောင်း ရုံးသို့တင်ပြကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သော်လည်း ယင်းသို့ဆေးကုသမှုခံယူနေရကြောင်း
အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းတစ်စုံတစ်ရာတင်ပြခြင်း မရှိပေ။
မူလရုံးတရားလို တင်ပြသကဲ့သို့ (၈-၃-၂၀၀၄) နေ့မှ စတင်ကာ
ဆေးဝါးကုသမှုခံယူရသည်ဆိုပါက ယင်းနေ့နောက်ပိုင်းရုံးချိန်းရက်များ
တွင် တရားရုံးသို့ တင်ပြသင့်ပေသည်။

အယူခံတရားလို၏ အမိန့် ၉၊ နည်း ၉ အရလျှောက်လွှာတွင်
ဖော်ပြချက်၊ ယင်းလျှောက်လွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြသည့်
ကျမ်းကျိန်လွှာ တို့တွင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဖြင့် (၁၀-၃-၂၀၀၄) မှ
(၂၇-၄-၂၀၀၄) နေ့အထိ ဆေးဝါးကုသမှုခံယူရကြောင်း

၂၀၀၅
ဒေါ်နန်းခင်ထွေး
နှင့်
ဒေါ်လီကျွေချင်
ပါ ၃

တင်ပြထားသည်။ သို့သော်လည်း အယူခံတရားလိုတင်ပြသည့် ဆေးကုသမှုမှတ်တမ်းတွင်မူ (၈-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့ တစ်ရက်တည်းသာ ဆေးကုသမှုခံယူရကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ယင်းဆေးမှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြချက်အရဆိုပါမူ အယူခံတရားလိုသည် ဆေးရုံတွင် အတွင်းလူနာအဖြစ် တက်ရောက်ကုသမှုခံယူနေရကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပေ။ ထိုသို့သောအခြေအနေတွင် အယူခံတရားလို အနေဖြင့် ဆေးဝါးကုသမှုဆက်လက်ခံယူရန် လိုအပ်သည် ဆိုပါကလည်း ရုံးချိန်းရက်များတွင် ရုံးချိန်းပျက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အနီးစပ်ဆုံးရုံးချိန်းဖြစ်သည့် (၁၈-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့တွင် တရားရုံးသို့လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏ရှေ့နေ ထံသို့လည်းကောင်း ဆက်သွယ်တင်ပြသင့်ပေသည်။ သို့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးသို့ (၁၈-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့တွင် အထောက်အထား ပြည့်စုံစွာဖြင့် တင်ပြခြင်းမရှိဘဲ ယေဘုယျသာတင်ပြကြောင်းတွေ့ရသည်။

ရုံးချိန်းပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် ပလပ်သောအမှုကိုအမိန့်ဉာဏ်နည်း ဉာဏ်ပယ်ဖျက်နိုင်သည့်တစ်ခုတည်းသောအကြောင်းမှာ တရားလိုသည် လုံလောက်သောအကြောင်းကြောင့် တရားရုံးသို့ မလာရောက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ လုံလောက်သောအကြောင်း ဟုတ်/မဟုတ်မှာ အမှုတစ်မှုစီ၏ ဖြစ်ရပ်များအပေါ်တွင် မူတည်သည်။ အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် လွန်ကဲစွာ ပေါ့ဆမှု သို့မဟုတ် မလျော်မကန် ပြုလုပ်မှုနှင့်တူသောအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိလျှင် ၎င်းအားကြားနာခွင့်မပေးဘဲ မထားသင့်ပေ။ ဦးငွေနှင့် ဗမာ့တံခွန်ကုမ္ပဏီ အမှု (၁) တွင်ကြည့်ပါ။

ယခုအမှုတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် စိစစ်ရန်မှာ အယူခံတရားလိုသည် အမှုကြားနာစဉ်ကတရားရုံးသို့ ရောက်ရှိရန် ရိုးရိုးသားသား ရည်ရွယ်ခြင်းရှိ/မရှိနှင့် အချိန်မီရောက်ရှိအောင်အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်ခြင်း ရှိ/မရှိဖြစ်သည်။

၂၀၀၅
ဒေါ်နန်းခင်ထွေး
နှင့်
ဒေါ်လိက္ခေ.ချင်
ပါ ၃

အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရသည်ဆိုသော်လည်း ဆေးရုံတက်ရောက်ကုသခြင်းမရှိ၊ မဟုတ်ဘဲ ပြင်ပလူနာအနေဖြင့်သာ ကုသမှုခံရကြောင်း ပေါ်ပေါက် နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ၎င်းအနေဖြင့် ရုံးခိုခန်းနေ့ရက်များတွင် အထောက်အထား ပြည့်စုံစွာဖြင့် ဆေးဝါးကုသမှုခံယူနေကြောင်း တင်ပြခြင်းမရှိဘဲ ပျက်ကွက်ခြင်းမှာ ၎င်း၏ပေါ့ဆမှု၊ ရုံးခိုခန်းရက်များတွင် ရုံးသို့အချိန်မီ ရောက်ရှိအောင် အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိဘဲပျက်ကွက်မှုများ ရှိကြောင်းမှာမြင်သာသည်။

ထိုသို့သောအခြေအနေမျိုးတွင် တိုင်းတရားရုံးက အယူခံ တရားလို၏ အမိန့် ၉၊ နည်း ၉ အရ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်သည့် အမိန့်မှာ အမှုတွဲတွင် ပေါ်ပေါက်နေသော သက်သေခံအထောက် အထားအရ မှန်ကန်မှုရှိကြောင်းတွေ့ရသည့်အတွက် ဤအယူခံရုံး အနေဖြင့် တစ်စုံ တစ်ရာဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုအတည်ပြုပြီး ဤတရားမအထွေထွေအယူခံမှုကိုစရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၃၀၀/- သတ်မှတ်သည်။